

Arrest

nr. 136 965 van 23 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 15 juli 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 juli 2014 met referentienummer VR X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat M. SAMPERMANS en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 3 december 2012 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 27 juni 2014 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een 23-jarige man van de Peuletnie en u bezit de Guineese nationaliteit. U bent geboren in het dorp Timbi-Madina, gelegen in de prefectuur Pita in Guinee en u heeft daar steeds gewoond. Uw vader was 62 jaar, imam en koranleeraar in de plaatselijke moskee. Uw moeder werkte op het land. U heeft nog een jongere broer en zus.

U bent nooit naar school gegaan in Guinee. U werkte soms als chauffeur op een moto-taxi en u bewerkte samen met uw moeder het land.

Uw moeder was ernstig ziek en overleed aan haar ziekte op 20 augustus 2012. Nog voor haar dood huwde uw vader met A. B., de 22-jarige dochter van de districtschef.

Na enige tijd begon A. avances te maken, ze vroeg u om samen met haar te douchen en ze wilde u haar nieuwe lingerie tonen. U werd boos om deze avances en op een gegeven dag duwde u haar tegen de deur van de keuken. Ze vertelde dit aan uw vader waarop deze heel kwaad werd op u. Hij dreigde u te vermoorden als u zijn vrouw nogmaals zou slaan. U durfde niet te vertellen wat A. had gedaan. A. verontschuldigde zich echter en jullie relatie werd stilaan beter. Jullie luisterden samen naar muziek als uw vader weg was. Op een gegeven dag bezweek u toch voor haar charmes en begon u een seksuele relatie met de vrouw van uw vader. U wist dat het fout was maar u was door de duivel bezeten. Jullie hadden vaak seks in het bos, de rivier of in uw huis als uw vader er niet was.

Op 23 november 2012 vertrok uw vader naar de moskee voor het vrijdagsgerechtigd. Hij was echter geld en colanoten vergeten om te offeren en hij kwam terug thuis. Net op dat moment was u echter bezig met A. en lag u naakt boven op haar toen uw vader de kamer binnen kwam. Hij riep dat hij u zou vermoorden. A. begon te roepen en duwde u van haar af. U zette het meteen op een lopen.

U ging eerst naar uw tante, u kon daar echter niet blijven. U nam vervolgens contact op met uw oom en die vertelde u zo snel mogelijk naar Conakry te komen. U verbleef eerst een nacht bij een vriend en reisde dan door naar Conakry. Uw oom telefoneerde naar zijn vrouw die dichtbij uw dorp woonde. A. had u aangeklaagd voor verkrachting. Ze werd onderzocht in de kliniek en bleek zwanger te zijn. Toen ze een abortus wilden uitvoeren ging het mis en overleed A.. Uw oom besloot dat u Guinee diende te verlaten en regelde een smokkelaar.

U verliet Guinee op 1 december 2012, u kwam daags nadien in België aan en vroeg asiel aan op 3 december 2012. Eens u in België was hoorde u van uw oom dat u een convocatie gekregen had van de politie. Hij stuurde u deze op en vroeg u om hem niet meer te bellen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een foto van u op een moto alsook uw convocatie door de politie.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet kan toekennen.

Vooreerst is uw vluchtrelaas geenszins plausibel te noemen. Zo kunnen ernstige vragen gesteld worden rond het door u geschetste huwelijk van uw vader met A.. Zo verklaarde u dat uw vader op 5 augustus 2012 vermeldde dat hij ging huwen in de moskee. Uzelf, noch uw broer of uw zus waren aanwezig in de moskee. Er waren buiten uw vader ook geen andere familieleden aanwezig. Er werd nadien ook geen feest of ontmoeting tussen de families georganiseerd (CGVS, pp. 13 – 14). Het beeld dat u van dit huwelijk schetst is merkwaardig en staat haaks op informatie waarover het CGVS beschikt met betrekking tot het huwelijk in Guinee. Uit deze informatie blijkt dat het huwelijk moet aanzien worden als een alliantie tussen twee families en niet louter als een verbintenis tussen twee personen en dat het huwelijk bijgevolg ook erkend en gevierd wordt door deze twee families (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). In dit opzicht is het bijzonder merkwaardig dat u, als oudste zoon van uw

vader, niet aanwezig was op de huwelijksceremonie. Het is echter nog veel merkwaardiger dat u niet weet of er al dan niet een ontmoeting tussen de families of een feest zou kunnen geweest zijn (CGVS, p. 13).

Daarnaast is het ook merkwaardig dat u eerst verklaart dat de mening van de vrouw binnen het huwelijk belangrijk is, dat A. van uw vader hield en akkoord ging met het huwelijk (CGVS, p. 14) maar wanneer u meteen daarna gevraagd werd of u wist dat zij akkoord was met het huwelijk, verklaart u dat u dat gehoord had maar dat u niet wist of ze van uw vader hield. Wanneer u vervolgens om verduidelijking werd gevraagd stelt u dat zij ofwel van uw vader hield ofwel gedwongen werd om met hem te huwen (CGVS, p. 14). Enerzijds is het merkwaardig dat u op korte tijd een aantal verschillende verklaringen aflegt met betrekking tot dit gegeven. Anderzijds is het merkwaardig dat u, die verklaart een relatie gehad te hebben met A. en die u toevertrouwde dat uw vader op seksueel gebied niet meer functioneerde, niet zou weten of zij al dan niet uit vrije wil met uw vader gehuwd is (CGVS, pp. 14 – 15).

Verder is het ook weinig plausibel dat u enerzijds aangeeft goed op de hoogte te zijn van het risico dat u nam door een seksuele relatie te hebben met A. maar u anderzijds aangeeft seksuele betrekkingen te hebben gehad in het bos, in de rivier en in het huis van uw vader (CGVS, p. 17). Indien u werkelijk een relatie zou hebben gehad met de vrouw van uw vader en u beseft wat de mogelijk consequenties waren van een dergelijke relatie, kan verwacht worden dat alle mogelijke stappen zou ondernemen om te verhinderen dat uw relatie zou worden ontdekt. Seksuele betrekkingen hebben op een openbare plaats als het bos of de rivier of in het huis van uw vader lijkt in dit opzicht weinig plausibel.

Vervolgens is het ook eerder merkwaardig dat u, nadat uw vader u met de dood bedreigd had, u zich gaat verschuilen bij uw beste vriend die u sinds lange tijd kent (CGVS, p. 17) en daarna bij uw enige oom (CGVS, p. 10, p. 17). Indien u daadwerkelijk een vrees koesterde voor uw vader dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat u ergens gaat schuilen op een plaats waar u vermoedt dat uw vader u niet zou komen zoeken. Dat u zich bij een goede vriend en uw enige oom gaat verstoppen voor uw vader, die redelijkerwijs kan vermoeden dat u zich bij een van deze personen ophoudt is geenszins plausibel te noemen.

Daarnaast dient er nog op gewezen te worden dat ook uw verklaringen met betrekking tot uw binnenkomst op het Belgisch grondgebied bedrieglijk zijn. Zo verklaart u gereisd te hebben met een vals paspoort maar u zou dit paspoort zelf nooit getoond hebben aan de controlepunten in de luchthaven (CGVS, pp. 3 – 4). Dit staat echter haaks op de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt en waaruit blijkt dat elke niet EU-onderdaan individueel en persoonlijk aan een controle wordt onderworpen en dat hij of zij steeds zelf hun reisdocument aan de bevoegde agent moeten voorleggen (zie info toegevoegd aan administratief dossier). Dat u over een dermate eenvoudig gegeven valse verklaringen aflegt doet verder afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Tenslotte dient opgemerkt te worden dat indien er geloof zou gehecht worden aan uw verklaringen, quod non, het een probleem van louter gemeenrechtelijke, intra-familiale aard betreft en bijgevolg buiten het toepassingsgebied van de Conventie van Genève valt, gezien u geen gegronde vrees voor vervolging koestert op basis van uw ras, religie, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een sociale groep.

Bovenstaande bevindingen in acht genomen kan u het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a of b, niet worden toegekend.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan de hierboven vermelde bevinding. De foto die u neerlegt laat niet toe ook maar enige conclusie te trekken met betrekking tot uw asielrelaas. De convocatie die u neerlegt betreft een met de hand ingevuld document dat op eenvoudige wijze kan nagemaakt worden. Dergelijk document kan slechts een begin van bewijs zijn indien het zou gepaard gaan met coherente, plausibele en doorleefde verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar

aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending van de zorgvuldigheidsplicht aan. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op artikel 3 EVRM, artikel 10 van het EG Verdrag en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.3. Artikel 3 van het EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ 17 februari 2009, C-465/07, *Elgafaji*, <http://curia.europa.eu>). Bijgevolg moet de schending van artikel 3 van het EVRM, gelet op de aard van de bestreden beslissing, niet afzonderlijk worden beoordeeld.

2.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoeker werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoeker kreeg bovendien de kans om in zijn vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan derhalve niet worden weerhouden.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

3.1. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het vluchtelingenstatuut, doch verduidelijkt in het verzoekschrift niet hoe zijn voorgehouden problemen een vervolging zouden uitmaken die ingegeven is door één van de vijf redenen vermeld in het Verdrag van Genève, te weten omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Verzoeker zou beweerdelijk een relatie gehad hebben met A., de tweede vrouw van zijn vader, en zij zou hem beschuldigd hebben van verkrachting wanneer de relatie ontdekt werd. Dit is een louter gemeenrechtelijk, desgevallend strafrechtelijk probleem, dat niet onder de vluchtelingecriteria valt. Noch uit verzoekers verklaringen, noch uit het administratief dossier, noch uit andere elementen van het verzoekschrift kan blijken dat verzoeker vreest in Guinee te worden vervolgd omwille van één van de vermelde redenen in artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 195, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Deze vaststelling volstaat om verzoeker de vluchtelingenstatus te weigeren.

3.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn. De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792).

3.3. De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht, kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.4. De door de commissaris-generaal correct weergegeven frappante onwetendheden, en ongeloofwaardigheden raken de kern van het relaas en zijn pertinent. Verzoeker volhardt in de feiten doch voert hiertegen geen verweer in het verzoekschrift. Aldus wordt voor het bestaan ervan geen redelijk aanvaardbare verklaring gegeven. Van een kandidaat-vluchteling mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. De Raad stelt vast dat deze conclusies uitgebreid en correct werden gemotiveerd in de bestreden beslissing. Derhalve heeft het Commissariaat-generaal wel degelijk verzoekers asielrelaas op zijn individuele merites beoordeeld en kan geenszins beweerd worden dat er geen rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van het relaas of dat er enkel verwezen werd naar algemeen beschikbare informatie, noch dat de beslissing niet op correcte juridische wijze werd gemotiveerd. De Raad dient vast te stellen na een grondig heronderzoek van de stukken uit het administratieve dossier dat de commissaris-generaal terecht tot de ongeloofwaardigheid van het relaas heeft besloten.

3.5. Verzoeker verklaart in het verzoekschrift het volgende: *“Dat de specifieke veiligheidssituatie voor verzoeker, ten gevolge van het moslimextremisme, in heel Guinee ronduit gevaarlijk is. Moslimextremisten verspreiden immers foto's allerlei andere persoonlijke gegevens om elkaar op de hoogte houden van de te maken slachtoffers. Dat de veiligheidssituatie in Guinee heden als zeer explosief wordt ervaren, ten gevolge van het uitroepen van het Kalifaat in het Midden-Oosten. Dat in navolging van dit extreme geweld moslimextremisten voor niets meer terugdeinzen. Dat het zomaar kan dat er een prijs gezet wordt op het hoofd van verzoeker. Dat verzoeker weet heeft van zulke prijs op zijn hoofd, maar dat het voor hem quasi onmogelijk is om hier stukken van bij te brengen.”* en *“Dat moslimstrijders, zoals de genaamde van ISIS, ongelovigen of verraders zomaar, zonder enige grond afslachten. Dat het verhaal van ISIS in de media veel aandacht krijgt, na het uitroepen van het Kalifaat. Dat heel veel andere moslimextremisten, overal te wereld, voor ons nog geen gekende naam hebben, maar dat hun aanwezigheid wel degelijk een realiteit vormt. Dat meer specifiek Guinee heden zwaar getroffen wordt door moslimextremisten, die voor niets terugdeinzen. Dat verzoeker voor deze moslimextremisten wordt gezien als een verrader. Dat verzoeker een potentieel slachtoffer is van terreur, bedreiging en moord.”*.

Voor zover verzoeker nu een nieuw asielrelaas aanbrengt, kan worden vastgesteld dat verzoeker hier voordien geen enkele melding van gemaakt heeft, noch verklaart hij waarom hij dit nu wel doet en dit voorheen heeft nagelaten. Het gaat niet op om in het beroep voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zomaar een nieuwe versie van de feiten te geven, zonder enige toelichting ter zake, noch enige indicatie in de vorige interviews bij de diverse asielinstanties. Verzoeker licht niet toe wie deze moslimextremisten zijn, noch verklaart hij waarom hij wordt gezocht, noch door wie specifiek. Bovendien adstrueert verzoeker noch zijn huidige noch zijn voorbije relaas.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Over de subsidiaire beschermingsstatus

3.7. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker verklaart tevens *“Het is een EU-land dus niet toegestaan om mensen terug te sturen naar uiterst gevaarlijke regio's, landen, waar geen enkele garantie gegeven kan worden voor een veilig bestaan. Dat het jammer genoeg vandaag op heel veel plaatsen gevaarlijk is en dit ten gevolge van de steeds verder reikende invloed van het moslimextremisme.”*. In zoverre hieruit dient te worden afgeleid dat verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet, dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoeker zich beroept op de algehele situatie, werkt hij dit middel niet voldoende uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet (RvV 20 juni 2008, nr. 12.887). Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.8. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig januari tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK